

॥ ३८ ॥ इतिआदिपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेएकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ययातिरिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ व्यजायतअजनयत् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

संपूजितश्चशुक्लेणदैत्यैश्चनृपसत्तमः ॥ जगामस्वपुरंष्टोऽनुज्ञातोऽथमहात्मना ॥ ३८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वणिययात्युपाख्याने
एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायनउवाच ययातिःस्वपुरंप्राप्यमहेन्द्रपुरसन्निभं ॥ प्रविश्यांतःपुरंतत्रदेवयानीन्यवेशय
त् ॥ १ ॥ देवयान्याश्चानुमतेसुतांतांवृषपर्वणः ॥ अशोकवनिकाभ्याशोगृहंरुत्वान्यवेशयत् ॥ २ ॥ वृतांदासीसहस्रेणशर्मिष्ठांवार्षपर्वणीं ॥ वासोभिरन्नपा
नैश्चसंविभज्यसुसत्कृतां ॥ ३ ॥ देवयान्यातुसहितःसन्तपोनदुषात्मजः ॥ विजहारबहूनब्दान्देववन्मुदितःसुखी ॥ ४ ॥ ऋतुकालेतुसंप्राप्तेदेवयानीवरांगना ॥
लेभेगर्भप्रथमतःकुमारंचव्यजायत ॥ ५ ॥ गतेवर्षसहस्रेतुशर्मिष्ठांवार्षपर्वणीं ॥ ददर्शयौवनंप्राप्ताऋतुंसाचान्वर्चितयत् ॥ ६ ॥ ऋतुकालश्चसंप्राप्तो नचमे
स्तिपतिर्वृतः ॥ किंप्राप्तंकिंनुकर्तव्यंकिंवाकृत्वाकृतंभवेत् ॥ ७ ॥ देवयानीप्रजाताऽसौवृथाहंप्राप्तयौवना ॥ यथातयावृतोभर्तातथैवाहंवृणोमितं ॥ ८ ॥ रा
ज्ञापुत्रफलंदेयमितिमेनिश्चितामतिः ॥ अपीदानींसधर्मात्माइयान्मेदर्शनंरहः ॥ ९ ॥ अथनिष्क्रम्यराजासौतस्मिन्कालेयदृच्छया ॥ अशोकवनिकाभ्याशेश
र्मिष्ठांप्रेक्ष्यधिष्ठितः ॥ १० ॥ तमेकरहितेदृष्ट्वाशर्मिष्ठाचारुहासिनी ॥ प्रत्युद्रम्यांजलिंरुत्वाराजानंवाक्यमब्रवीत् ॥ ११ ॥ शर्मिष्ठोवाच सोमस्येंद्रस्य
विष्णोर्वायमस्यवरुणस्यच ॥ तववानादुषगृहेकःस्त्रियंद्रष्टुमर्हति ॥ १२ ॥ रूपाभिजनशीलैर्हित्वंराजन्वेत्थमांसदा ॥ सात्वांयाचेप्रसाद्याहमृतुंदेहिनराधिप
॥ १३ ॥ ययातिरुवाच वेदित्वांशीलसंपन्नादैत्यकन्यामनिदितां ॥ रूपंचतेनपश्यामिसूच्यग्रमपिनिदितं ॥ १४ ॥ अब्रवीदुशनाकाव्योदेवयानीं
यदाऽवहं ॥ नेयमाद्वयितव्यातेशयनेवार्षपर्वणी ॥ १५ ॥ शर्मिष्ठोवाच ननर्मयुक्तंवचनंहिनस्तिनस्त्रीपुराजन्मविवाहकाले ॥ प्राणात्ययेसर्वधना
पहारेपंचानृतान्यादुरपातकानि ॥ १६ ॥

प्रजाताप्रजारूपेणविततावल्लीवत् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ रहितेविजने ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ अवहंऊढवान्अहं ॥ १५ ॥ नर्मयुक्तंपरिहासयुक्तंवचनंअनृतमपिनहिनस्ति दोषजनकंनभ
वतीत्यर्थः स्त्रीषुगम्यासुअहमेनानरमयेइत्युक्तिरनृतापिकृताचेन्नहिनस्ति धनेत्युपलक्षणंरूपादेरपि ॥ १६ ॥